

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (реєстр. № 5314 від 30 січня 2017 року)

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 17 травня 2017 року (протокол № 59) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (реєстр. № 5314 від 30 січня 2017 року) (далі – Законопроект), поданий народним депутатом України Геращенко А.Ю.

Згідно із пояснювальною запискою метою Законопроекту є вирішення технічних та юридичних проблем функціонування системи фото-фіксації порушень правил дорожнього руху в Україні, а також приведення положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху» у відповідність до Конституції України.

Для досягнення зазначеної мети пропонується внести відповідні зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення та законів України «Про дорожній рух», «Про Національну поліцію», «Про виконавче провадження».

Прийняття вказаного Законопроекту, за твердженням авторів, дозволить забезпечити належне впровадження системи фото-фіксації порушень правил дорожнього руху, що призведе до суттєвого зменшення рівня смертності та травматизму на дорогах загального користування, а також зниження щорічних соціально-економічних втрат держави від ДТП.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з наступного.

У Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти

приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої статті 3 Основного Закону України людина, її життя і здоров'я визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно з частиною другою статті 61 Конституції України юридична відповідальність особи має індивідуальний характер.

Виключно законами України визначаються, зокрема, засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них (пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України).

У Рішенні від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 Конституційний Суд України зазначив, що виключно законами України мають врегульовуватись засади цивільно-правової відповідальності (загальні підстави, умови, форми відповідальності тощо), підстави кримінальної, адміністративної та дисциплінарної відповідальності - діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями (основні ознаки правопорушень, що утворюють їх склад), та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, зокрема, адміністративним правопорушенням чи злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 мотивувальної частини).

У березні 2010 року Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй у своїй резолюції проголосила 2011-2020 роки Десятиріччям дій із забезпечення безпеки дорожнього руху (резолюція A/64/255), метою якого є стабілізація, а потім і зменшення прогнозованого рівня смертності внаслідок дорожньо-транспортних пригод, що дасть змогу за десятирічній період зберегти 5 мільйонів життів. Резолюція закликає держави-члени ООН активізувати діяльність із забезпечення безпеки дорожнього руху, особливо в сфері регулювання безпеки дорожнього руху, дорожньої інфраструктури, безпеки транспортних засобів, поведінки учасників дорожнього руху, формування належного рівня освіти в сфері безпеки дорожнього руху та відповідних заходів реагування при дорожньо-транспортних пригодах.

Також слід враховувати головні положення таких основних міжнародних документів присвячених питанням безпеки дорожнього руху, як Повідомлення Комісії ЄС «Стале майбутнє для транспорту: На шляху до комплексної, технологічної та зручної системи» (СОМ (2009) 0279); Біла книга Комісії ЄС «Дорожня карта до єдиної європейської транспортної зони — На шляху до конкурентоспроможної і ресурс-ефективної транспортної системи» (СОМ (2011) 0144); Повідомлення Комісії Європейському Парламенту, Раді, Європейському економічному та соціальному комітету та Комітету регіонів «На шляху до європейського простору безпеки дорожнього руху: напрямки політики з безпеки дорожнього руху 2011-2020» (СОМ (2010) 0389); Висновок Ради Європи від 2 і 3 грудня 2010 року на Повідомлення Комісії ЄС «На шляху до європейського простору безпеки дорожнього руху: напрямки політики з безпеки дорожнього

руху 2011-2020» (16951/10); Дослідження Комісії з оцінки Третьої Європейської програми дій з дорожньої безпеки; Думка Комітету регіонів «Політика орієнтації на безпеку дорожнього руху 2011-2020» (CDR 296/2010); Думка Європейського економічного і соціального комітету «На шляху до європейського простору безпеки дорожнього руху» (CESE 539/2011); Резолюція Європейського парламенту від 27 вересня 2011 року про Європейську безпеку дорожнього руху на 2011-2020 роки (2010/2235 (INI)); Резолюція Генеральної Асамблеї ООН 64/255 від 10 травня 2010 року про проголошення Десятиліття дій з безпеки дорожнього руху на 2011-2020 роки; Резолюція Парламенту ЄС від 29 вересня 2005 по Європейській програмі дій щодо забезпечення безпеки дорожнього руху: скорочення наполовину кількості жертв дорожньо-транспортних пригод в Європейському союзі до 2010 року: спільна відповідальність; Резолюція Парламенту ЄС від 27 квітня 2006 про дорожню безпеку: надання послуг eCall громадянам; Резолюція Парламенту ЄС від 18 січня 2007 року про Третю європейську програму дій із забезпечення безпеки дорожнього руху — середньостроковий огляд; Резолюція Парламенту ЄС від 23 квітня 2009 року про план дій щодо впровадження інтелектуальних транспортних систем; Резолюція Парламенту ЄС від 23 квітня 2009 року про план дій з міської мобільності; Резолюція Парламенту ЄС від 18 травня 2010 року про штрафи за серйозні порушення соціальних норм в галузі автомобільного транспорту; Резолюція Парламенту ЄС від 06 липня 2010 року про стійке майбутнє для транспорту.

Зважаючи на зазначене, а також на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (реєстр. № 5314 від 30 січня 2017 року), поданий народним депутатом України Герашенком А.Ю., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ